

În baza art.33 lit.a, 34 lit.a și 35 Cod penal cu aplic.art.13 Cod penal s-a dispus contopirea pedepselor aplicate inculpatei în pedeapsa cea mai grea de 9 ani închisoare sporită cu un an, urmând ca în final inculpata să execute pedeapsa de 10 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a,b,c din Codul penal și interdicția de a se afla în municipiul Oradea timp de 3 ani după executarea pedepsei.

S-a menținut starea de arest a inculpatei și s-a computat din pedeapsă durata arestului preventiv de la 12 ianuarie 1996 la zi.

În baza art.14 din Codul de procedură penală și art.998 din Codul civil, inculpata a fost obligată în solidar cu inculpații Moldoveanu Mihai și Honciuc Georgică la plata a 4.000.000 lei către partea civilă Vasak Iuliu, 200.000 lei lunar în favoarea minorilor Nagy Iren Andreea și Nagy Arpad Ianos, începând cu 31.10.1995 până la majorat la 10.000.000 lei daune morale în favoarea părții civile Gati Etelka.

S-a constatat că partea vătămată Vanya Tibor nu a formulat cerere de despăgubiri.

În baza art.118 lit.b,e din Codul penal s-au confiscat de la inculpați două spray-uri paralizante și celelalte corpuri delictive enumerate în rechizitoriu.

Pentru a hotărî astfel, instanța fondului a reținut în esență că inculpații Moldovan Mihai, Honciuc Georgică și Ecaterina Gabriela Spînu în noaptea de 31.10.1995 au notărât să atace în mun.Oradea persoane care ar poseda sume de bani.

În realizarea rezoluției infracționale inculpații Moldoveanu Mihai și Honciuc Georgică s-au înarmat, s-au urcat în mașina victimei Nagy Adalbert, taximetrist, împreună cu inculpata Ecaterina Gabriela Spînu. Primii doi inculpați i-au aplicat victimei lovituri cu obiecte contondente în zone vitale până au omorât-o. În acest timp Ecaterina Gabriela Spînu a asigurat paza locului faptei. Cadavrul victimei a fost abandonat într-o zonă izolată.

Întrucât inculpații n-au găsit bani la prima victimă, aceștia au oprit un alt taxi condus de partea vătămată Vanya Tibor și ajunși într-o zonă izolată inculpații i-au solicitat să oprească. Partea vătămată a coborât din autoturism iar inculpata Ecaterina Gabriela Spînu i-a aplicat un spray paralizant în față iar Honciuc Georgică i-a aplicat o lovitură de măciucă.

Partea vătămată a reușit să fugă iar inculpații s-au ascuns în albia Crișului Repede. După ce au obținut bani prin amanetarea unei verighete, inculpații au părăsit municipiul Oradea.

Prin decizia penală nr.92/A din 7 mai 1999 Curtea de Apel Oradea, cu majoritate de voturi, a admis apelurile inculpaților și prin aplicarea art.10 lit.c din Codul de procedură penală inculpata Ecaterina Gabriela Spînu a fost achitată pentru comiterea infracțiunii

prev.de art.26 Cod penal rap.la art.176 lit.d din Codul penal cu aplic.art.13 Cod penal.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.a Cod penal s-a dispus recontopirea pedepselor de 10 luni închisoare pentru infracțiunea prev.de art.20 Cod penal rap.la art.211 alin.1 Cod penal rap.la art.13 Cod penal și 1 an și 6 luni închisoare aplicată inculpatei pentru infracțiunea prev.de art.14 din Decretul nr.466/1979 rap.la la art.312 alin.1 Cod penal și art.13 din Codul penal, în pedeapsa cea mai grea de 1 an și 6 luni închisoare sporită la 2 ani cu aplicarea art.71 Cod penal și art.64 Cod penal.

S-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatei și s-a respins cererea de despăgubiri formulată de părțile civile Vasak Iuliu, Nagy Iren Andreea și Nagy Arpad Ianoș.

În decizie s-a motivat că probele administrate în proces sub aspectul infracțiunii prev.de art.176 lit.d din Codul penal sunt contradictorii și nu sunt apte de a înlătura prezumția de nevinovăție a inculpatei.

Prin decizia nr.4332 din 7.11.2000 a Secției penale a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea împotriva deciziei nr.92/A din 7 mai 1999 a Curții de Apel Oradea pe care a casat-o, menținând hotărârea fondului.

S-a motivat că declarațiile inculpaților de la urmărirea penală se coroborează cu celelalte probe din cauză; că partea vătămată Vanya Tibor a recunoscut-o din grup pe inculpata Ecaterina Gabriela Spînu ca fiind persoana care l-a atacat, pulverizându-i în față spray paralizant.

Referitor la infracțiunea de omor s-a reținut că declarațiile inculpatei de la urmărirea penală se coroborează cu cele ale coinculpatului Moldoveanu Mihai, în care aceștia au recunoscut comiterea omorului.

S-a mai motivat că inculpații au făcut declarațiile de recunoaștere a omorului în prezența apărătorilor, ceea ce reprezintă o împrejurare de fapt relevantă în ce privește probațiunea.

După epuizarea căilor de atac interne inculpata Ecaterina Gabriela Spînu a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu încălcări ale drepturilor sale recunoscute în Convenție.

Prin hotărârea din 29 aprilie 2008 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a declarat admisibilă cererea inculpatei în ce privește capătul de cerere întemeiat pe art.6 paragraful 1 în ceea ce privește condamnarea reclamantei de către Curtea Supremă de Justiție fără să fi fost audiată personal și fără administrarea directă a probelor și inadmisibilă în rest.

A hotărât că a avut loc încălcarea art.6 paragraful 1 din Convenție și a obligat statul să-i plătească reclamantei 5000 euro cu titlu de daune morale.

Prin decizia nr.234 din 23 martie 2009 Înalta Curte de Casație și Justiție –Completul de 9 judecători a admis cererea de revizuire formulată în baza art.408¹ Cod procedură penală de revizuirea Ecaterina Gabriela Spînu (fostă Rotariu) împotriva deciziei nr.4332 din 7 noiembrie 2000 a Curții Supreme de Justiție –Secția penală, pe care a desființat-o numai cu privire la revizuirea și a trimis cauza spre rejudecare Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru a hotărî astfel instanța de revizuire a reținut că în cauză sunt aplicabile prevederile art.408¹ pct.11 lit.b din Codul de procedură penală referitoare la revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului care constată o încălcare a unui drept prevăzut în Convenția Europeană.

A motivat că unicul remediu pentru înlăturarea încălcării dreptului la un proces echitabil constatată prin hotărârea CEDO îl reprezintă desființarea hotărârii instanței de recurs în partea referitoare la revizuirea și dispunerea rejudecării cauzei în limitele arătate de către aceeași instanță având în vedere considerentele hotărârii CEDO.

Înalta Curte de Casație și Justiție –Secția penală, sesizată cu rejudecarea recursului procurorului împotriva deciziei nr.92/A/1999 a Curții de Apel Oradea observă următoarele:

Completul de 9 judecători procedând conform art.408¹ alin.11 lit.b Cod procedură penală a desființat decizia nr.4332 din 7.11.2000 numai cu privire la inculpata Spînu Ecaterina Gabriela pentru ceilalți 2 inculpați decizia rămânând definitivă.

Referitor la revizuirea Spînu Ecaterina Gabriela, CEDO a considerat că aceasta nu s-a bucurat de un proces echitabil în fața Curții Supreme de Justiție deoarece nu a fost audiată nemijlocit de instanța recursului după ce a fost achitată în apel.

CEDO a mai apreciat că cei doi coinculpați trebuiau audiați în recurs ca „martori” în sensul larg, în care o persoană a luat cunoștință de un eveniment în mod nemijlocit. Pe de altă parte CEDO impută instanței de recurs faptul de ar fi făcut aprecierea generală că declarațiile de la urmărirea penală ale inculpatului (martori în sens larg) Moldoveanu Mihai și ale inculpatei Spînu Ecaterina se coroborează cu alte probe fără a indica aceste probe.

Înalta Curte –secția penală, conformându-se recomandării CEDO a procedat conform art.385¹⁴ și art.385¹⁶ din Codul de procedură penală.

Înainte de dezbaterea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea împotriva deciziei penale nr.92 din 7 mai 1999 a Curții de Apel Oradea au fost ascultați inculpata Spînu Ecaterina Gabriel precum și Moldoveanu Mihai și Honciuc Georgică.

Honciuc Georgică a declarat că își menține declarația inițială, că nu și-a modificat niciodată această declarație deși asupra lui s-au exercitat presiuni la urmărirea penală. A mai declarat că în noaptea

când se reține că s-ar fi comis omorul el nu s-a despărțit de Spînu Gabriel nici o clipă și că niciunul din cei trei inculpați între care și Spînu Gabriela n-au comis fapta de omor. A mai afirmat că urmele de sânge găsite în încălțăminte la aparțineau unei persoane pe care a lovit-o într-un bar din Sfântu Gheorghe în cadrul unei altercații, incident ce avusese loc înainte cu o săptămână de data când se impută că a participat la comiterea unui omor.

Moldoveanu Mihai a declarat că nu vrea să declare altceva decât că Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost nelegal sesizată de Completul de 9 judecători întrucât, conform legii române, nu poate avea în această cauză atât calitatea de inculpat cât și de martor.

Inculpata Spînu Ecaterina Gabriela a declarat că a participat doar la o tentativă de tâlhărie în mun.Oradea.

A mai declarat că în cursul urmăririi penale a fost agresată, că le-a spus aceasta apărătorilor ei și că nici la judecata fondului nu a avut curaj să declare că nu a comis fapta de complicitate la omor de frică să nu fie agresată de anchetatori.

Inculpata susține că din dosar lipsesc probe biologice, păr, salivă, amprente, mulaje.

Declară că nu poate să-și explice de unde proveneau petele de sânge găsite pe vesta și pantofii lui Moldoveanu Mihai. Mai susține că și ceilalți doi inculpați condamnați în cauză au fost bătuți în cursul urmăririi penale.

Inculpata mai declară că într-adevăr s-a deplasat cu coinculpații din municipiul Râmnicu Vâlcea până în municipiul Oradea, întrucât rămăseseră fără bani. Recunoaște că erau hotărâți să fure „banii unui taximetrist”, că împreună cu Honciuc au lovit un taximetrist în timp ce erau înarmați cu o măciucă iar ea cu un spray paralizant.

Înalta Curte –Secția penală, observă că este investită de Completul de 9 judecători prin decizia nr.234 din 23 martie 2009 să judece recursul procurorului împotriva deciziei penale nr.91/1999 a Curții de Apel Oradea numai cu privire la inculpata Spînu Ecaterina Gabriela.

În esență recursul procurorului, în referire la inculpata critică decizia atacată pentru achitarea acesteia referitor la infracțiunea prev.de art.26 Cod penal rap.la art.176 lit.d din Codul penal raportat la art.13 Cod penal.

Recursul procurorului este fondat. Instanța apelului a achitat-o greșit pe inculpată.

Din examinarea deciziei nr.92/A/1999 a Curții de Apel Oradea rezultă că inculpata Rotariu Ecaterina Gabriela (actual Spînu), în apel, a criticat hotărârea fondului ca fiind greșită sub aspectul condamnării ei pentru complicitate la omor deosebit de grav și complicitate la tâlhărie.

În subsidiar a cerut schimbarea încadrării juridice din complicitate la infracțiunea de omor deosebit de grav în aceea de nedeunțare a infracțiunii prev. de art.262 alin.1 Cod penal constând în omisiunea de a denunța omorul deosebit de grav al coinculpaților.

Instanța apelului a motivat că starea de fapt reținută în actul de sesizare și în hotărârea instanței de fond cu privire la victima Nagy Adalbert este în contradicție cu concluziile raportului de constatare medico-legală în ce privește modul de producere a leziunilor letale.

Instanța apelului reține că prin lovirea cu corpuri contondente în capul victimei, s-a produs o hemoragie puternică astfel că scaunului șoferului din taxiul în care a fost atacată trebuia să lase urme de sânge pe hainele inculpaților. Prin urmare, partea vătămată Vanya Tibor –a doua victimă- despre care se susține că a fost atacată de inculpată și Honciuc Georgică ar fi trebuit să observe aceste urme ceea ce nu s-a întâmplat. Pe de altă parte se motivează în decizia apelului că amprente ridicate din autoturismul în care a fost agresată victima Nagy Adalbert nu au fost valorificate ca probe iar dacă au fost, nu rezultă că provin de la inculpați ci dimpotrivă de la victimă.

S-a mai motivat în partea referitoare la achitare că nici urmele de încălțăminte de la locul faptei nu au fost valorificate ca probe de organele de urmărire penală.

În opinia instanței de apel reperele orare la care se susține a se fi comis omorul raportate la cele în care a avut loc atacul asupra Vanya Tibor lasă îndoieli cu privire la autorii omorului întrucât este greu de explicat cum s-au mișcat inculpata și Honciu Georgică.

Instanța remarcă adevărată împrejurarea că din încălțăminte (adidașii) lui Honciuc Georgică și din buzunarul jachetei „cu care era îmbrăcat inculpatul Moldoveanu Mihai” s-au prelevat urme de sânge, dar nu s-a stabilit că acest sânge ar proveni de la victima Nagy Adalbert.

Nici rapoartele de constatare tehnico-științifice referitoare la comportamentul simulat al inculpaților nu pot să stabilească participarea lor la comiterea infracțiunilor a mai motivat instanța apelului.

S-a motivat că potrivit art.69 din Codul de procedură penală declarațiile învinuitului sau inculpatului făcute în cursul procesului pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probator administrat în cauză.

Referitor la declarațiile inculpatei Rotariu (Spînu) Gabriela instanța a apreciat că acestea nu se coroborează „cu niciuna din probele administrate în cauză”.

Înalta Curte investită, așa cum s-a arătat, numai cu examinarea recursului procurorului în ce o privește pe inculpată observă următoarele:

Potrivit art.62 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate să lămurească cauza sub toate aspectele pe bază de probe.

Conform art.63 din Codul de procedură penală, constituie probă **orice element de fapt** care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanță în urma examinării tuturor probelor administrate în scopul aflării adevărului.

Conform art.64 din Codul de procedură penală, mijloacele de probă prin care se constată elemente de fapt ce pot servi ca probă sunt declarațiile învinuitului sau inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, declarațiilor martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele materiale de probă, constatările tehnico-științifice, constatările medico-legale și expertizele.

Mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal.

Din examinarea dosarului rezultă că în cauză s-au administrat majoritatea mijloacelor de proba enumerate la art.64 Cod procedură penală.

Referitor la declarațiile inculpatei Spînu Ecaterina Gabriela, Curtea observă următoarele:

Declarațiile învinuitului sau inculpatului figurează în lege în capul listei mijloacelor de probă în redactarea textului referitor la acestea. Având în vedere raționamentul logic că făptuitorul este cel mai în măsură să-și cunoască propriile fapte și acțiuni, acest aspect este firesc. Este adevărat că potrivit art.69 din Codul de procedură penală, aceste declarații pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probator existent în cauză și potrivit art.64 alin.2 din Codul de procedură penală, dacă nu sunt obținute în mod ilegal.

Curtea, examinând dosarul, constată că declarațiile inculpatei intime se coroborează cu alte mijloace de probă din dosar.

Referitor la declarațiile de recunoaștere a faptei de complicitate la omor, din cursul urmăririi penale și a judecării în primă instanță, inculpata a revenit asupra acestora în apel. Concomitent a afirmat în sesizarea Curții Europene că au fost smulse sub presiunea relexor tratamente aplicate de organele statului – în speță de poliție.

La paragrafele 69, 70, 71, Curtea Europeană a motivat cu privire la acuzațiile de rele tratamente formulate de Spînu Ecaterina Gabriela că în cauză lipsește cel mai mic început de dovadă în acest sens, astfel că susținerile ei nu pot fi considerate ca fondate.

Referitor la acest aspect, Înalta Curte observă că de prima dată când a făcut declarații de colaborare la comiterea omorului, inculpata a fost audiată în prezența unor avocați cu identitate cunoscută, care n-au relevat nelegalități cu privire la modul de administrare a acestui mijloc de probă.

Mai mult, din examinarea declarației de la filele 34-36 dosar tribunal, rezultă că inculpata a recunoscut în ședință publică coparticiparea la omor, făcând o descriere amănunțită a faptelor.

Înalta Curte mai observă că în afară de cerința legalității acestui mijloc de probă, prev. în art.64 alin.2 din Codul de procedură penală, declarațiile inculpatei se coroborează cu declarațiile coinculpatului Moldoveanu Mihai date în fața procurorului sau judecătorului, așa cum rezultă din încheierea din 8 martie 1996 a Tribunalului Bihor de la fila 332. Declarațiile inculpatei se mai coroborează cu procesele-verbale de confruntare a acesteia cu coinculpații, în care a arătat în amănunt modul în care a comis faptele. Element de fapt ce susține comiterea faptelor reținute în sarcina inculpatei este și comportamentul simulat al acesteia relevat de constatarea tehnico-stimțifică de la fila 308 dosar urmărire penală.

În declarațiile de la urmărirea penală și de la instanță inculpata, dar și coinculpații din cauză au relevat că Spînu Ecaterina Gabriela a fost îmbrăcată în noaptea comiterii faptelor cu o jachetă aparținându-i lui Moldoveanu Mihai, pe a cărui interior de buzunar au fost ulterior depistate urme de sânge. Chiar dacă nu s-a stabilit că acele urme de sânge aparțineau victimei, deoarece în România la acea dată testul ADN nu era o procedură uzuală, împrejurarea este de natură să indice prezența activă a inculpatei la evenimentele sângeroase care au dus la uciderea victimei.

O chestiune care n-a fost avută în vedere la determinarea inculpatei la comiterea faptelor și asupra căreia instanța apelului n-a făcut referire este atitudinea subiectivă a inculpatei cu privire la rezoluția fermă a inculpaților de a face rost de bani prin violență, prin atacarea unor persoane, cum ar fi bișnițari cu mici afaceri ilegale prin piețele municipiului Oradea, vânzători ilegali de valută sau taximetriști. Or, în tot cursul procesului penal, inculpata a arătat că grupul din care făcea parte și care își procura cele necesare din expediente, în perioada cât s-a aflat în municipiul Oradea, era hotărât să facă rost de bani prin orice mijloace, inclusiv suprimarea vieții unor persoane.

Prin urmare critica adusă hotărârii fondului, din motivarea instanței de apel, în sensul că declarațiile inculpatei au fost rupte din

conținutul probator, că acestea nu se coroborează cu alte mijloace de probă, este nefondată.

Aceste declarații se coroborează, așa cum s-a arătat, cu o parte a declarațiilor coinalpatului Moldoveanu Mihai, cu procese verbale de confruntare, cu procese verbale de constatare tehnico-științifică, cu declarații de martori.

Cât privește nevalorificarea urmelor de pași găsite la cercetarea locului faptei, aspect criticat de instanța apelului, Înalta Curte observă că în procesul verbal de cercetare la fața locului (fila 4) procurorul criminalist a învederat că urmele găsite nu erau apte de valorificare fiind „fără valoare de identificare criminalistică”. Prin urmare critica este nerelevantă.

Examinând probele, Curtea de Apel Oradea motivează la fila 13 după cum urmează: „Este adevărat că în faza de urmărire penală s-au prelevat urme de sânge pe adidașii inculpatului Honciuc Georgică și pe buzunarul interior al gecii cu care era îmbrăcat inculpatul Moldoveanu Mihai, dar din expertizele efectuate în cauză nu s-a stabilit că acestea provin de la victima Nagy Adalbert”.

Înalta Curte observă că această abordarea este simplistă și lipsește raportul de expertiză medico-legală de la fila 306 (dosar urmărire penală) de orice relevanță.

Or, raportul de expertiză medico-legală prezintă date și concluzii cu privire la elemente de fapt ce pot servi, potrivit art.63 Cod procedură penală, la identificarea și la cunoașterea împrejurărilor necesare justei soluționări a cauzei.

Astfel, expertul I.M.L. din cadrul laboratorului Elstoria Cluj Napoca a avut de examinat pantofii sport („adidașii”) inculpatului Honciuc Georgică și bucăți de asfalt ridicate de la „fața locului” (filele 269, 305 dosar urmărire penală).

Expertiza a concluzionat: „pantofii sport și bucățile de asfalt prezintă pete de sânge uman ce pot aparține unui individ de grupa A sau O cu aglutinina alfa distrusă” (fila 306 verso dosar urmărire penală).

Înalta Curte observă că potrivit raportului de constatare medico-legală de la fila 22, sângele victimei Nagy Albert aparținea grupei A.

Curtea reiterează că la data efectuării urmăririi penale testul ADN nu era o practică uzitată în țară, prin urmare așteptarea Curții de Apel ca în concluziile expertizei să se specifice ritos dacă urmele de sânge din câmpul infracțional (de pe asfalt) și de pe pantofii sport ai lui Honciuc Georgică aparțin ori nu victimei este hazardată.

Într-o apreciere conformă art.63 din Codul de procedură penală, expertiza medico-legală este un mijloc de probă cu valoare referitor la împrejurările cauzei și în coroborare cu celelalte probe.

Astfel, se poate aprecia că dacă sângele găsit pe pantofii sport ai lui Honciuc Georgică și pe bucățile de asfalt aparțin unui individ

cu grupa sanguină A sau 0 ca și a victimei, nu este exclus ca inculpatul Honciuc Georgică să fie participant la uciderea victimei.

Prin urmare, coroborate cu declarațiile inculpatei Spînu Gabriela, care a susținut că Honciuc Georgică este participant la omor, concluziile expertizei au valoare probatorie.

Recunoașterile inculpatei se mai coroborează cu datele din procesele verbale de reconstituire a faptelor – mijloc criminalistic – de cunoaștere a împrejurărilor în care s-a comis o faptă penală și cu declarațiile martorilor care au participat la reconstituirea faptelor după indicațiile date de inculpată și de Moldoveanu Mihai. Aceste recunoașteri se mai coroborează cu concluziile din raportul medico-legal de la fila 67 dosar urmărire penală, potrivit cărora leziunile suferite de victima Nagy Adalbert și Vajna Tibor au fost produse cu aceleași instrumente contondente și sunt identice ca formă și dimensiuni.

Înalta Curte consideră că aprecierile instanței de apel cu privire la urmele de sânge ce ar fi trebuit să existe pe hainele autorilor omorului și cele cu privire la încadrarea în timp a faptelor sunt simple speculații care nu pot fi luate în seamă într-un raționament bazat pe probe.

În rezumat, Curtea observă că mijloacele de probă din cauză, cum sunt constatările tehnico-stiințifice mai sus analizate, raportul de constatare și expertizele medico-legale se coroborează cu declarațiile de recunoaștere ale inculpatei, așa cum s-a arătat în expunere.

Examinând paragraful 35 al hotărârii C.E.D.O. în cauza Spînu împotriva României, împreună cu paragrafele de sub „Aprecierea Curții”, Înalta Curte observă că instanța europeană a fost privată de o analiză a probelor ce trebuia făcută de instanța română de recurs, conform art.356 lit.c Cod procedură penală.

Așa fiind, după audierea inculpatei Spînu Gabriela și a celorlalți doi coinculpați, Înalta Curte apreciind asupra tuturor probelor din dosar, consideră nelegală dispoziția de achitare a inculpatei Spînu Ecaterina Gabriela pentru complicitate la infracțiunea de omor deosebit de grav, astfel că în baza art.385¹⁵ pct.2 lit.a Cod procedură penală, va admite recursul procurorului, va casa decizia atacată și va menține dispozițiile sentinței.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Cu majoritate de voturi,

Rejudecând în baza art.408/1 pct.11 lit.b Cod procedură penală admite recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, privind pe inculpata Spînu (Rotariu) Ecaterina

Gabriela împotriva deciziei penale nr.92 din 7 mai 1999 a Curții de Apel Oradea, Secția Penală.

Casează decizia penală atacată, cu privire la dispoziția de achitare a inculpatei Spînu (Rotariu) Ecaterina Gabriela pentru complicitate la infracțiunea de omor prevăzută de art.26, raportat la art.174, 176 lit.d Cod procedură penală, cu aplicarea art.13 Cod penal.

Mentține dispozițiile sentinței penale nr.134 din 8 iunie 1998 a Tribunalului Bihor cu privire la inculpata Spînu (Rotariu) Ecaterina Gabriela.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 9 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
L.L.Zglimbea

JUDECĂTOR,
M.Aron

MAGISTRAT ASISTENT,
A.Cârstea

ROMANIA
Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dos nr. 320.F/11/2009 al ÎNALTEI CURTI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - SECȚIA PENALĂ se legalizează de aici, anulându-se timbrele legale

MAGISTRAT ASISTENT ȘEF

21.06.2010

Cu opinia separată a doamnei judecător Mădălina Cristina Buta, în sensul admiterii recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, privind pe inculpata Spînu (Rotariu) Ecaterina Gabriela împotriva deciziei penale nr.92 din 7 mai 1999 a Curții de Apel Oradea, casării în parte a deciziei și trimiterii cauzei privind pe inculpata Spînu (Rotariu) Ecaterina Gabriela, spre rejudecare, la această instanță.

OPINIA SEPARATĂ

Apreciez că în speță se impune admiterea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea privind pe inculpata Spînu (Rotariu) Ecaterina Gabriela, casarea în parte a deciziei penale recurate și trimiterea cauzei privind-o pe inculpată spre rejudecare la această instanță.

Consider că această soluție se justifică a fi dispusă în cauză, în condițiile în care probatoriul administrat este incomplet, iar instanța nu-și poate forma pe baza acestuia convingerea cu privire la vinovăția sau nevinovăția inculpatei.

Pentru a se ajunge la o concluzie certă și pentru a se lămuri toate aspectele și împrejurările în care s-a comis fapta se impune completarea probatoriului, în principal prin efectuarea unor expertize și anume:

-expertiză dactiloscopică pentru compararea amprentelor ridicate din și de pe mașina victimei cu amprentele inculpatei;

-expertiza biologică a restului de țigară marca LM găsită în interiorul autoturismului victimei care conține urme de salivă și compararea ADN-ului cu cel al inculpatei;

-expertizarea urmelor de încălțăminte descoperite pe traseul dintre autoturism și victimă, ridicate prin fotografiere și compararea acestora cu urmele lăsate de încălțăminte purtată de inculpată.

Față de conținutul raportului medico-legal de necropsie efectuat în cauză, din care rezultă că unele dintre leziunile suferite de victimă au putut fi produse de un autor posibil stângaci, este utilă și efectuarea unei expertize care să stabilească dacă inculpata face parte din categoria unor astfel de persoane.

Pe de altă parte, avându-se în vedere situația de fapt descrisă în rechizitoriu referitor la fapta comisă asupra victimei Nagy Adalbert dar și leziunile descrise în raportul de constatare medico-legală se impune efectuarea unei reconstituiri pentru a se verifica dacă în spațiul restrâns al autoturismului se puteau aplica lovituri cu obiectele contondente la care s-a făcut referire în actul de inculpare, avându-se în vedere că aplicarea unor lovituri de intensitatea celor exercitate asupra victimei implică o anumită amplitudine a loviturilor.

În fine, apreciez ca fiind utile sub aspect probatoriu, efectuarea unor teste ADN (care la data judecării cauzei nu puteau fi realizate) a urmelor de sânge depistate pe interiorul buzunarului jachetei aparținându-i inculpatului Moldoveanu Mihai, și care s-a stabilit că a fost purtată în noaptea comiterii faptei de către inculpata Spînu (Rotariu) Ecaterina Gabriela, precum și a urmelor de sânge găsite pe pantofii sport ai inculpatului Honciuc Georgică, pentru a se stabili dacă urmele de sânge aparțin victimei.

Realizarea testelor ADN și compararea cu ADN-ul victimei sunt posibile în momentul de față din punct de vedere tehnic, cu atât mai mult cu cât s-au conservat probele biologice prelevate (vezi procesul-verbal de constatare la fața locului, filele 3-6 dos.u.p.), precum și obiectele de îmbrăcăminte.

JUDECATOR,

M.C. Buta

